

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4557/2020
14.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Addiko bank a.d., са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Владан Богићевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Петровић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредбе уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4502/19 од 06.02.2020. године, на седници одржаној 14.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4502/19 од 06.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 1116/17 од 18.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство члан 8. став 2. Уговора о закупу пословног простора од 06.04.2005. године, закључен између Нуро Alpe Adria bank a.d., Београд и АА из ..., чији је предмет закуп пословног простора који се налази у ..., Ул. ..., на кат.парцели .. КО ..., како је изреком наведено, а којим је уговорено да по престанку закупа, без обзира на основ његовог престанка купац је дужан да закупљени простор записнички преда закуподавцу у стању у којем је примио, а узимајући у обзир погоршања до којих је дошло услед редовног коришћења тих просторија, што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се мења члан 8. став 2. наведеног уговора о закупу од 06.04.2005. године, како је изреком наведено, тако што се брише став 2. члана 8. и уместо њега се додаје "по престанку закупа без обзира на основ његовог престанка купац је дужан да закупљени простор записнички преда закуподавцу у стању које одговара оном које је утврђено грађевинском дозволом пројектном документацијом и употребном дозволом за предметни објекат", што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 223.321,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4502/19 од 06.02.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Одлучено је да свака странка сноси трошкове другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је Основном суду у Чачку 21.09.2017. године, којом је постављен основни и евентуални тужбени захтев који се односе на утврђење ништавости уговора о закупу, односно измену одредбе тог уговора. Вредност предмета спора, коју је тужилац означио у тужби (у односу на основни и евентуални тужбени захтев) износи укупно 2.468.260,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Будући да је предмет парнице спор имовинскоправне природе, то ће се дозвољеност ревизије ценити према означеној вредности предмета спора која очигледно, по оба захтева, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Из наведених разлога Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**